

det er usundt, men man skal, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) sagde forleden, gaa gradvis til Værks. Hvad om vi toge 1 Million denne Gang og samtidig fastsatte i Toldloven, at man om 5 Aar gik videre paa samme Bane og tog 1 Million til, om 10 Aar tog den tredje o. s. fr., indtil vi i Løbet af en Snes Aar vare fuldstændig færdige med al Beskyttelse af Sukkeret. Det kunde man gøre, hvis man fulgte denne min Tanke om Erstatning til de smaa Jordbrugere for det lidte Tab. Jeg kommer altsaa ikke her som det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen) og anmoder om, at man undlader at nedsætte Toldbeskyttelsen paa Sukker af Hensyn til de smaa Landbrugere, men jeg anmoder det høje Ting om at lægge Byrden der, hvor den kan bæres, og fritage de smaa i Samfundet, som ikke kunne bære denne Byrde.

Naar Sukkerroedyrkerne paa den Maade, jeg har omtalt, kunde komme ud over Kontraktbestemmelserne efter en halv Snes Aar, vilde de staa fuldstændig frit, og de vilde da kunne slutte ny Kontrakter med Sukkerfabrikkerne eller lade det være, som de selv ønskede det. Jeg vil haabe, at de mindre Landbrugere, de, der dyrke Sukkerroer, til den Tid ere saa godt organiserede, at de kunne faa Kontrakter, som de kunne være tjente med, saa at Fabrikkerne ikke skulle overlise dem, som de gjorde sidst. Den Gang stod Sukkerroedyrkerne enkeltvis uden nogen som helst Organisation. (Afbyrdelse af *Chr. Reventlow*). Det ærede Medlem siger Nej, og for saa vidt kan han have Ret, som der bestod Landboforeninger den Gang lige saa vel som nu. (*Chr. Reventlow*: Der bestod en Roedyrkerforening). Ja, men denne Roedyrkerforening, som det ærede Medlem sigter til, havde vist meget liden Betydning, den havde vist meget faa Medlemmer. Men til den Tid ville de, der dyrke Roer, kunne møde op med en Organisation, der paa deres Vegne kan tage det op med Sukkerfabrikkerne. Som gammel Organisationsmand ved jeg, at det er et udmærket Middelt til at faa Kontrakter i Stand. Som Tilstanden nu er, ere disse Kontrakter næsten udelukkende til Fordel for den ene Part, nemlig Sukkerfabrikkerne. Jeg skal tilføje, at det har i og for sig ikke manglet paa Advarsler, den Gang Kontrakterne bleve underskrevne. Ganske vist mærkede jeg i den Tid ikke noget til det ærede Medlem for Ærø, det ærede Medlem var vist med til at anbefale, at man

indgik disse Kontrakter, som han nu indser ville blive uheldige for Landboerne. Derimod gjorde den socialistiske Presse opmærksom paa den Fare, som laa i at indgaa paa Kontrakt paa saa lang Tid: „Lolland-Falsters Socialdemokrat“ havde mange Artikler, hvori Redaktionen netop forudsagde dette Tilfælde, som nu er indtruffet, at Lovgivningsmagten vilde borttage en Del af Beskyttelsen, og at Landbrugerne derved vilde komme til at staa uheldigt i det, de vilde blive et Slags Skærmbærd for „De danske Sukkerfabrikker“. Det har altsaa ikke manglet paa Advarsler, men jeg maa tilstaa, at paa det Tidspunkt, da Kontrakterne bleve indgaaede, var den socialdemokratiske Presse ikke meget udbredt i de Landsdele. Jeg føler mig overbevist om, at naar Landbrugerne næste Gang skulle indgaa Kontrakter med Sukkerfabrikkerne, vil den socialdemokratiske Presse have større Udbredelse og Indflydelse i de Kredse, saa jeg anser det for givet, at blot vi kunne komme ud over denne Situation uden større Skade for de smaa Landbrugere, klare vi nok Resten i Tidens Løb.

I øvrigt vil jeg, med det samme jeg har Ordet, sige om mit Syn paa Toldspørgsmaalet i det hele, at jeg er en Ven af en gradvis Nedsættelse af Beskyttelsestolden, i Tilslutning altsaa til, hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) og det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) allerede have udtalt. Der er efter min Anskuelse ingen som helst Mening i at gøre Beskyttelsestold permanent. En Beskyttelsestold er alene berettiget, naar den er paa Tid, aldrig naar den er stedsevarende. Det ærede Medlem for Maribo (*Chr. Reventlow*) kom i Gaar ind paa, at jeg i et Valgopraab ved sidste Valg skulde have udtalt mig om, at jeg i Grunden stod paa samme Standpunkt som Arbejdsgiverne med Hensyn til Toldlovens Revision, og jeg har ogsaa sagt i dette Opraab, at jeg mente, at „Industri og Handel skulle og maa ophjælpes“ — det er Ordene, og at jeg som Følge deraf (*Chr. Reventlow*: Hvad staar der foran?) Hvad der staar foran? Jeg troede, det ærede Medlem for Maribo havde oplæst, hvad han ønskede at vide om dette, saa det behøver jeg vel ikke at gentage. Jeg mener stadig, at jeg staar paa det samme Standpunkt i denne Sag som Arbejdsgiverne. Jeg har nemlig aldrig hørt en Arbejdsgiver, som har sagt, at vi skulle rage saa megen Beskyttelsestold til os som muligt. Jeg har deltaget i mang-